

מ"ת 390/10/16 - מדינת ישראל נגד רפי אזרן, ירדנה מנחם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

02 אוקטובר 2016

מ"ת 390-10-16 מדינת ישראל נ' אזרן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט ד"ר אחיקם סטולר
המבקשת
נגד
המשיבים
1. רפי אזרן (עציר)
2. ירדנה מנחם

נוכחים:

ב"כ המבקשת - אורלי שרגנהיים

ב"כ המשיב 1 - עו"ד ענת הירשנברג

ב"כ המשיבה 2 - עו"ד שלומציון גבאי מנדלמן

המשיבה 2 בעצמה

המשיב 1 הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה בעניינו של המשיב 1

המשיב 1 יעצר עד החלטה אחרת.

ניתנת אורכה לב"כ המשיב 1 ללמוד את חומר הראיות.

התיק יועבר לכב' סגנית הנשיא רות לורך אשר תקבע מועד לדיון במעצר עד תום ההליכים, ובשים לב לבקשת ב"כ המשיב שהדבר יעשה ביום 13/10/2016 בשעות הבוקר.

ניתנה והודעה היום כ"ט אלול תשע"ו, 02/10/2016 במעמד הנוכחים.

אחיקם סטולר, שופט

החלטה בעניינה של המשיבה 2

בפני בקשה לשנות את תנאי השחרור בערובה של המשיבה 2.

ביום 29/9/2016 שוחררה המשיבה 2 בתנאים בבית משפט השלום בירושלים בתיק מ"י 56570-09-16 (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר).

בהחלטה נקבע שהמשיבה 2 תשהה בתנאי מעצר בית מלא בבית אחותה בישוב ברקן בפיקוח 24 שעות ביממה ע"י אחותה, גיסתה או כלתה, וזאת עד ליום 2/10/2016 בשעה 10:00.

הפקדת ערבות בסך 3,000 ₪, התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ וערבות צד ג' בסך 7,000 ₪ כל אחד.

איסור יצירת קשר במישרין או עקיפין עם יתר בני המשפחה מלבד אלו המצויינים בפרוטוקול וכן גם ביחס ליתר המעורבים בפרשה, איסור שימוש בטלפון נייד, טלפון קווי או אינטרנט.

לבית המשפט הוגש כנגד המשיבה כתב אישום המייחס לה יחד עם המשיב 1 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה בניגוד לסעיף 499א(1) לחוק העונשין ויבוא סם מסוכן, עבירה בניגוד לסעיף 13 ביחד עם סעיף 19א' לפקודת הסמים המסוכנים.

מעובדות כתב האישום עולה כי המשיבים קשרו יחד עם אחר קשר לבצע פשע, דהיינו לייבא מבלגיה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-950 גר' נטו (להלן: "הסמים").

במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום במסגרת הקשר ולשם קידומו, נשלחה חבילת הסמים בדואר על שמה וכתובתה של המשיבה. הסמים נארזו בתוך לוחות ספרים ונשלחו בחבילה ובה דובי ושתי חולצות בחבילה לכתובתה של המשיבה (להלן: "החבילה").

בתאריך 30/8/2016 הגיעה החבילה לארץ מבלגיה לאחר שזוהתה בבלגיה כמכילה סמים, הועברה לטיפול משטרת ישראל. במסגרת הקשר ולשם קידומו עובר ליום 22/9/2016 שוחררו המשיבים אודות החבילה והביעו דאגה מאי הגעתה של החבילה. בהתאם למוסכם בין המשיבה למשיב 1 פנתה הראשונה שוב ושוב לסניף דואר ישראל בישוב אריאל וביקשה לאתר את החבילה.

בתאריך 22/9/2016 הועברה החבילה אל המשיבה לביתה והמשיבה נטלה אותה לידיה בידיעה כי מדובר סם מסוכן שהגיע מחוץ לארץ. מיד בהמשך עדכנה המשיבה את המשיב 1 "אחותי הגיעה". והמשיב 1 הגיע לביתה של המשיבה 2 באריאל, בהמשך נעצרו על ידי משטרת ישראל.

בידי המבקשת ראיות לכאורה וביניהן בין היתר הודעותיו של המשיב 1 בהן הוא מודה במיוחס לו, חוות דעת ממנה עולה כי מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין, מזכרים ודוחות פעולה של שוטרים באשר לסמים שנתפסו והאזנות סתר מהן עולות שיחות בין המשיבים אודות החבילה ופעולות שיש לנקוט על מנת למצוא אותה בסניף הדואר. כמו כן מהסיבות, כך על פי כתב האישום, ניתן ללמוד על מודעותם לתוכן הסמים.

כך גם יש הודעת פקידת הדואר ממנה עולה כי המשיבה שבה לסניף הדואר שוב ושוב בחיפוש קדחתניים אחר החבילה שבוששה להגיע.

על פי הנטען כנגד המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב), שכן קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבים יסכנו את בטחונם של אדם, את בטחון הציבור או את בטחונה של המדינה. כך גם המשיבים מואשמים בעבירות לפי פקודת הסמים ולכן מתקיימת בעניינים עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי, סמכויות אכיפה מעצרים.

מסוכנותם של המשיבים מתחדדת נוכח העבודה שהעבירו חבילה בשיטתיות, תחכום רב ותיאום מול עבריינים בארץ ובחו"ל תוך שהם מתכננים להעביר חבילות נוספות מחו"ל בדרך זו, כך על פי כתב האישום.

מהחלטתו של כב' השופט בבית המשפט השלום בירושלים עולה כי הגם שהגיע למסקנה שלמשיבה היה תפקיד במהלך יבוא הסם, הרי שחלקה אינו פחות ממנו במידה רבה, כך גם יצא כב' השופט בבית משפט קמא שאף אם קיים עוגן ראיתי לכאורי כאילו מדובר בשלב של הצהרת תובע וכי גם קיימת עילת מעצר על פי חוק, הסיכוי שתתקבל בקשה למעצר עד תום ההליכים בנסיבות אלה וכן לנוכח נסיבותיה האישיות הקשות של המשיבה, הוא נמוך לטעמו.

מה גם שאין חשד לשימוש סמים או התמכרות לסם ועל כן ספק רב אם נדרש בעניינה תסקיר שירות המבחן לצורך בחינת ההקשר הזה.

עם כל הכבוד אינני תמים דעים עם עמדתו של שופט השלום. המדובר בכמות גדולה מאוד של כמעט קילוגרם קוקאין ואינני יכול בשלב זה לקבוע באם יש מקום לעצור את המשיבה 2 במעצר עד תום ההליכים.

יחד עם זאת, אינני רואה כל מקום לשנות את תנאי השחרור בערובה ואני סבור שבשלב זה הריחוק של המשיבה 2 מביתה הוא מחוייב המציאות למרות מצבה האישי.

אשר על כן, לא ראיתי לעת הזו לשנות את תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית משפט קמא מיום 29/9/2016.

ניתנה והודעה היום כ"ט אלול תשע"ו, 02/10/2016 במעמד הנוכחים.

אחיקם סטולר , שופט